

ဈေး

ရင်တစ်ခုန့်စာပတ်ပျိုး

design : zaw wine

အခန်း (၁)

"ဟား လှလိုက်တာကွာ၊ တကယ့် ဧကရီပဲ၊ အလှတရားတွေက ရင် ဘတ်ထဲထိတယ်"

"ဘယ်မှာ လဲ"

ကော်ဖီခွက်ကို ဆောင့်ခနဲ စားပွဲပေါ်ချပြီး လင်းထိုက်မေးတော့ စိမ်း ညိုညိုဝတ်စုံလေးနှင့် နှုတ်ခမ်းဖူးဖူးလေးကို တင်းတင်းစေ့ထားသော ကောင်မလေးကို မေးငေါ့ပြ၏။ ထောင့်ဆုံး စားပွဲဝိုင်းမှာ ဝင်ထိုင်လိုက် သည့် ကောင်မလေးက ဆိုင်ထဲက ဘယ်ပုရိသကိုမှ မျက်လုံးဝေ့မကြည့်။

အတူပါလာသော သူငယ်ချင်းကောင်မလေးကိုသာ နှုတ်ခမ်းလေးလှူ ပ်ရုံ ပြုံးပြသည် ။

"ဝစီကံရော၊ မနောကံရော မပြစ်မှားနဲ့ ၊
ဒုသနသောကံကြီးထိုက်သွားလိမ့်မယ်"

"ဟင် အဲဒီကောင်မလေးက ယောက်ျားရှိသလား"

"ယောက်ျားလား ရည်းစားလားတော့ မသိဘူး၊ သင်တန်းကိုလာရင် ခပ်ချောချော ခပ်ထောထော လူတစ်ယောက် ကားနဲ့ လိုက်ပို့တယ်၊ အဲဒီ လူကြီးနဲ့ သင်တန်းကိုလာတဲ့ နေ့ဆိုရင် ပိုးပန်းစံ မျက်နှာလေးက ပြုံးနေ တာပဲ"

"ဘာ ပန်းဆိုင် အဲဒီကောင်မလေးနာမည်က ပန်းဆိုင်လား"

"တိုးတိုးပြောပါ၊ ကြားသွားပါဦးမယ်ဟ၊ ပန်းဆိုင်မဟုတ်ပါဘူး ပိုးပန်းစံ ပန်းစံပါ"

"ဪ နာမည်လေးကလည်း လှတာပဲ"

ရင်ထဲကမနေနိုင်ဘဲ ပါးစပ်ဖျားက မှတ်ချက်ပေးမိတော့ လင်းထိုက်မျက်မှောင်ကုတ်သွား၏။

"မိုးကြိုးပစ်ရင် ငါ မပါဘူးနော်၊ စက်ကွင်းလွတ်တဲ့ နေရာပြေးမှာ "

"မင်း အဲလောက်ကြောက်နေတာ၊ သူ့ယောက်ျားဆိုတာ သေချာလို့လားကွာ၊ တချို့မိန်းကလေးတွေ တွဲသလို စပွန်ဆာရော မဖြစ်နိုင်ဘူးလား၊ ဒါမှ မဟုတ် အစ်ကိုဝမ်းကွဲတွေ ဘာတွေ"

"တစ်ခုမှ မဖြစ်နိုင်တာ သေချာတယ် ငါ့ကောင်၊ မင်းက အခုမှ သင်တန်းစတင်လို့ မသိတာ၊ ငါက တခြားနေရာမှာ ကွန်ပျူတာတက်တုန်းကတည်းက ဆုံဖူးတယ်၊ အရမ်းလှလို့ သတိထားမိတာပေါ့ကွာ၊ ပြောရရင် ယောက်ျားလေးတွေနဲ့ ရောနှောပတ်သက်မှုမရှိဘဲ ခပ်တည်တည် နေတတ်တာက ဆွဲဆောင်မှုပဲ၊ သူ့စတိုင်က ရင့်ကျက်သလို တည်ငြိမ်သလို ထင်ရတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ဟိုလူကြီးနဲ့ ဆိုရင်တော့ တကယ့်ပီစီကလေးလေး တစ်ယောက်လို ဖြစ်သွားတာနော်၊ သူ့အပြုံးကို မြင်ချင်ရင် အဲဒီလူကြီးနဲ့ တွဲလာတဲ့ နေ့ကို စောင့်ကြည့်"

"စိတ်ဝင်စားစရာပဲ"

ထက်နေသွင် တကယ်ကို စိတ်ဝင်စားသွားခဲ့သည် ။ အပြုံးကို တွန့်တိုသော မိန်းကလေး ဒီတစ်ခါပဲ တွေ့ဖူးသည် ။

ဒါပေမဲ့ တစ်ယောက်သောသူအတွက်ပဲ ရက်ရောတာက နှမြောဖို့

ကောင်း၏။

"အခု အဲဒီလူကြီး လိုက်မပို့ပါလား၊ ဘာဖြစ်လို့လဲ"

"ခရီးဘာညာသွားလို့ နေမှာ ပေါ့၊ တစ်ခါတလေ အဲလိုပဲ၊ အဲလိုအချိန်ဆို အခုအတူနေတဲ့ သူငယ်ချင်းနဲ့ ကင်နီတင်းမှာ အတူတူထိုင်တယ်၊ သင်တန်းမှာ သူတို့တာ အဲဒီတစ်ယောက်ပဲ၊ ဟိုလူကြီးနဲ့ ဆိုရင်တော့ အဲဒီတစ်ယောက် ငေါင်တောင်တောင်နဲ့ ဘေးကထိုင်နေရတာ"

"မင်း အဲဒီတစ်ယောက်နဲ့ ခင်အောင်လုပ်ကွာ"

"ဘာလို့လဲ"

"ပိုးပန်းစံအကြောင်း စုံစမ်းချင်လို့ "

"မင်းက ဘာကိုကြွေသွားတာလဲ၊ မင်းမှာ လည်း အတွယ်အတာတွေ ပေါလွန်းလို့ ခါချနေရတယ် မဟုတ်လား၊ ကိုယ်မပိုင်မှန်းသိရဲ့ နဲ့ ရင်ဘတ်ထဲ မထည့်စမ်းပါနဲ့ ကွာ၊ အချိန်ဖြုန်းသလို ဖြစ်နေဦးမယ်"

"ရိုးရိုးရှင်းရှင်းကြီးသွားရင် ပျင်းစရာကောင်းတယ်၊ ပြီးတော့ မင်းသိထားတာက သေချာတာလည်း မဟုတ်ဘူး "

"ဇွတ်ကြီးပါလား"

လင်းထိုက် ကော်ဖီခွက်ပြန်ကိုင်ပြီးပြောတော့ ထက်နေသွင် ပြုံးလိုက်မိသည် ။ အမှတ်တမဲ့ ပိုးပန်းစံ နောက်လှည့်ကြည့်သည့်အခါမှာတော့ သူမျက်နှာပြောင်စွာ ပိုးပန်းစံကို မျက်စိတစ်ဖက် မှိတ်ပြလိုက်၏။

"ဟွန်း"

မျက်စောင်းတဝင့်ဝင့်ဖြင့် သူမမျက်နှာလေး ချာခနဲ ပြန်လှည့်သွား၏ ။ သူ့ရင်ထဲ လှုပ်ခနဲဖြစ်သွားခြင်းက ခံစားမှုအသစ်ပဲဖြစ်သည် ။

အလွယ်ကြွေကျတတ်သောပန်းတွေကို သူ အထင်မကြီးတတ်ပါ။

ကော်ပတ်ရပ်လေးလို မြတ်နိုးစရာကောင်းသော ပိုးပန်းစုံကို စားပွဲပေါ်မှာ မေးထောက်၍ သူ တမေ့တမော ငေးကြည့်နေလိုက်သည်။ သူမတို့ သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက် သူ့ကိုမေးငေါ့ အတင်းတုတ်နေတာ သူသိ၏။ သူ ကြည့်မနေလောက်ဘူးအထင်နှင့် သူမနောက်တစ်ကြိမ် မသိသလို လှည့်အကြည့်မှာ သူ သိသိသာသာပင် ရယ်ဟဟနှင့် မျက်လုံးမှိတ်ပြလိုက်ပြန်သည်။

သူမအသံတိတ် နှာဘူးဟု ဆဲရေးလိုက်သည် ထင်၏။ နောက်လှည့်မကြည့်ဘဲ လက်ဝါးထောင်ပြလိုက်တာကိုမြင်တော့ သူ့စိတ်ထဲ မရိုးမရွလေး လှိုက်ဆူသွား၏။ ရင်မှာ ဘာကြောင့် ပျော်နေမှန်းမသိပါ။

"ဟိတ်ကောင် အာ ဒီကောင်တော့ အီစီကလီ စမာကလာလုပ်နေပြီ၊ အသည်းကွဲမှာ မကြောက်ဘူးလား။"

"ထက်နေသွင် ဘဝမှာ အသည်းကွဲတဲ့ ရာဇဝင်ရှိလို့ လား၊ မိန်းကလေးတွေက ငါ့ကိုမြင်ရင် မချစ်ဘဲမနေနိုင်ဘူး၊ တော်ကီထဲမှာ မျောသွားတတ်ကြတာ မင်းလည်း သိသားနဲ့ "

"ပိုးပန်းစုံက မင်းအလွယ်ကြုံလို့ ရမယ့် မိန်းကလေးမျိုး မဟုတ်ဘူးနော်၊ ဝေဒနာ မခံစားချင်ရင် အသည်းနှလုံးကို ခေါက်သိမ်းထားလိုက်တာ သက်သာလိမ့်မယ်"

"စစ်မရောက်ခင်က မြားကုန်တဲ့ စကားပြောတာ၊ မင်း ယောက်ျားမဟုတ်လို့ လား၊ ပစ်မှတ် တစ်ခုအတွက်ပဲ အားထည့်ထားမယ်ဆိုရင် ကိုယ်လိုချင်တဲ့ သားကောင်ကို တစ်ဝက်ပိုင်ပြီးသားပဲ၊ အခုတောင် သူ့ရဲ့ အလှတရားတွေက ငါ့ရင်ဘတ်ထဲ သိမ်းကျုံးရောက် လာပြီ"

"သေလိုက်"

လင်းထိုက်ကျိန်ဆဲသော်လည်း သူစိတ်မဆိုးပေ။ ပိုးပန်းစံရဲ့ အလှတ
ရားတွေကိုခံစားကာ ရင်မှာ သိမ့်သိမ့်နွေးနွေးလေး ဖြစ်လို့ နေသည် ။ သူ့
အကြည့်အောက်ကနေ သူမတို့ ခြေဆောင့်ကာ ထွက်သွားသည့်တိုင်
အောင် သူ့မျက်လုံးတွေကို မှေးမှိတ်ဖို့ သတိမရ။

မင်းအရမ်းလှတာပဲ ကောင်မလေးရယ်။

အခန်း(၂)

"အလကား ဖွန်ကြောင် နှာဘူး"

"အေးအဲဒီကောင်ကို တစ်ခါမှ မတွေ့ဖူးပါဘူး၊ ဒီနေ့မှ သင်တန်းစတင်တာထင်တယ်၊ သူ့ ကြည့်ရတာ မျက်နှာရူးနဲ့ တူတယ်နော်၊ မိန်းကလေးတွေကိုမျက်စိမှိတ်ပြတာ ဘယ်သင်တန်းက တက်လာတာလဲ မသိဘူး"

"အဲဒါ သင်တန်းသီးသန့်တက်လာပါ့မလား၊ ဖွန်ကြောင်နေကျမို့ အကျင့်ပါတာနေမှာ ပေါ့၊ အလကား အရူး၊ အဲဒါကြောင့် ယောက်ျားလေးတွေကို ကြည့်မရတာ"

"ဟဲ့ သိမ်းကျုံးပြီး ယောက်ျားတွေကိုမသုံးနဲ့ လေ၊ နင့်ကိုကိုပါ ပါသွားမှာ ပေါ့"

"အဲ ဟုတ်သား ကိုကိုကလွဲရင်"

ပိုးပန်းစံချက်ချင်းပင် စကားပြောင်း၏။ ကိုကိုမင်းမဏ္ဍိုင်က တခြား ယောက်ျားတွေလို မဟုတ်။ အနေအေးဆေးကာ တည်ငြိမ်သည် ။ လုပ်ငန်းဘက်မှာ အောင်မြင်ပြီး ယောက်ျားပီသသူဖြစ် ၏။

သူမအပေါ်အနွံတာခံပြီး အလိုလိုက် ဖြည့်ဆည်းကြင်နာသည် ။ ဒါကြောင့်မို့ ကိုကိုမင်းမဏ္ဍိုင်ကို သူမလေးစားယုံကြည်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်၏။ ကိုကိုက အသောက်အစား လောင်းကစား မိန်းမ အရှုပ်အရှင်း ကင်းသ

ည် ။ နှစ်အိမ်တစ်အိမ် မိသားစုလိုဖြစ်နေသော သူမမိဘတွေအပေါ်လည်း လေးစားချစ်ခင်၏။ အပြစ်ရယ်လို့ ပြောစရာ မရှိသော ကိုကိုအပေါ် သူမကသာ နည်းနည်းဆိုးချင်၏။

"ဟဲ့ ပိုးပိုး သူ့ကိုကိုအကြောင်း ပြောတာနဲ့ လူက စိတ်နဲ့ မကပ်တော့ ဘူး၊ နည်းနည်းလည်း လူနွဲ့ဆည်ပါဦးလား"

"ငါက ကိုကိုကို သတိရနေတာ၊ နင်ကဆွပေးလိုက်တာကိုး"

"နင့်ကိုကို ဒီတစ်ခေါက်ခရီးထွက်တာကြာမယ်ဆို"

"အင်း အခုသုံးရက်ရှိပြီ၊ နောက်တစ်ပတ် ဆယ်ရက်ကြာဦးမယ်ထင် တယ်၊ နောက်လည်း စင်ကာပူကဟိုတယ်အတွက် ခဏခဏသွားနေရ ဦးမှာ ၊ ဟိုဘက်မှာ အဲဒီလုပ်ငန်းကလည်း အောင်မြင် နေတယ်လေ"

"နင့်ကိုကိုကတော့ စံပါပဲဟယ်၊ သူမိဘတွေအတွက် အားကိုးရတဲ့ သားတစ်ယောက်ပဲ"

"ငါ့အတွက်လည်း အားကိုးရမှာ ပါဟဲ့"

"အံမယ် မိန်းမ စိတ်ကူးယဉ်နေ၊ ဟိုကနင့်ကိုချစ်တယ်လို့ ဖွင့်ပြော သေးလို့ လား"

ခိုင်မွန်မေးခွန်းကြောင့် ပိုးပန်းစံ လည်နင်သွားသည် ။ အနေရင်းနှီး သံယောဇဉ် ကြီးခဲ့ကြပေမဲ့ ချစ်သူအဖြစ်တော့ ဒီနေ့ထိ မရောက်သေးပါ။ ကိုကိုက ယောက်ျားလေးဖြစ်ပြီး ချစ်တယ်လို့ ဖွင့်မပြောသေးတော့ မိန်း ကလေးဖြစ်သည့် သူမက ဘယ်လို အဖြေပြန်ပေးရမှာ လဲ။ ဒါပေမဲ့ ကို ကိုက ချစ်သူတစ်ယောက်ထက် ပိုဂရုစိုက်ကာ ကြင်နာသည် ။

သူမ ဘာပြောပြောလည်း နားထောင်၏။ သူမပူဆာသမျှလည်း ဝယ် ပေးသည် ။ လိုက်ပို့ခိုင်းသမျှ နေရာတိုင်းကိုလည်း အလုပ်တွေမအားလ

ပ်သည့်ကြားက မငြိုမငြင်လိုက်ပို့၏။

သူမတတ်သမျှ သင်တန်းမှန်သမျှ ကိုကို မရောက်ဖူးတာမရှိ။ ကား
လေးနှင့် ကိုကိုလိုက်ပို့လာကြိုလုပ်ပေးသည့်အခါမျိုးမှာ
သူမဂုဏ်ယူဝင့်ကြွားကာ ပျော်လို့ မဆုံး။

ကိုကိုမှာ ယောက်ျားပီသခန့်ညားမှုများ နှင့် ဂုဏ်ဒြပ်တွေရှိသည် ။ သ
င်တန်းမှာ တွေ့မြင်နေရသည့် ကောင်လေးတွေမှာ မရှိသည့် အရည်အချ
င်းတွေနှင့် ထည်ဝါမှုတွေရှိ၏။ ဒါကြောင့် ကိုကိုလက်မောင်းကိုတွဲချိတ်
၍ ပြုံးနေရသည့်အခါမျိုးမှာ ကိုကိုရဲ့ ထည်ဝါမှုတွေ ထင်ဟပ်စေသည်
ဟု ထင်မိ၏။

ဒါကြောင့်မို့လည်း ဘယ်ယောက်ျားလေးကိုမှ သူမအထင်မကြီးခဲ့ပေ
။ ဒီလိုဖွန်ကြောင် မျက်နှာရှူးမျိုးဆိုလျှင် ပိုဆိုးသေးသည် ပေါ့။ အတွေးနှ
င့် သူမနှာခေါင်းရှုံ့လိုက်သည် ကို ခိုင်မွန် မြင်သွားပြီး

"ဟဲ့ မေးတာမဖြေဘဲ ဘာကိုနှာခေါင်းရှုံ့တာလဲ"

"ဟို တစ်ယောက်ကို အမြင်ကတ်လို့ "

"ငါမေးတာနဲ့ ဘာမှ လည်း မဆိုင်ဘူး"

"အချစ်ထက်လေးနက်တဲ့ အရာတွေ ကိုကို့ဆီက ပိုင်ဆိုင်ထားတာပဲ၊
ချစ်တယ်ဆိုတဲ့ စကားကို ငါနားစွင့်နေစရာမလိုဘူးလေ"

"ဒါဆိုလည်း ကောင်းပါတယ်၊ နင့်ကိုကိုက ဖွင့်သာမပြောပေမဲ့ နင့်
ကိုတကယ် တန်ဖိုးထားပြီး ချစ်တဲ့ ပုံပါပဲ။ တကယ်လို့ ဖွင့်ပြောလာရင်
လည်း မူမနေနဲ့ ၊ ဒီလိုယောက်ျားမျိုးက ဒီဘက်ခေတ်မှာ ရှားသွားပြီဟ"

"ခုန မျက်နှာရှူးဖွန်ကြောင်လိုလူမျိုးသာ ပေါတာမဟုတ်လား၊ ဟွန်း
အမြင်ကိုကတ်တယ်၊ ငမ်းကြောဆွဲလိုက်တာ မိန်းကလေး မမြင်ဖူးဘူး

လား မသိဘူး"

"အလန်မှ တကယ်အလန်၊ ဆံပင်က ထိုးထိုးထောင်ထောင်၊ ဝတ်ထားတာက ဖန်စီတွေရှုပ်ယှက်ခတ်လို့ နင့်ကိုကိုနဲ့ တော့ တခြားစီပဲ"

"ကိုကိုနဲ့ တော့ မနှိုင်းပါနဲ့ ဟယ်၊ တကယ့် နံ့သာဆီနဲ့ အီး၊ တခြားစီပဲ၊ ထောင့်ကိုမကျိုးဘူး၊ မေးထောက်ကြည့် မျက်စိမှ ဝတ်ပြတာ နှာဘူးအကြီးစားကြီးနဲ့ တူတယ်"

ပိုးပန်းပြောတာကို လက်ခုပ်တီးရယ်ကာ ခိုင်မွန် ထောက်ခံ၏။ ဆိုင်ထဲကထွက် လာပြီးမှ အားရပါးရပြောဖြစ်နေကြတာ၊ ဆိုင်ထဲမှာ တုန်းက ပြဿနာတက်လျှင် အရှက်ရမှာ စိုး၍ အသံတိတ်လက်ဝါးထောင်ပြရုံပဲ တတ်နိုင်ခဲ့တာ။

ကက်ကက်လန် ရန်မတွေ့တတ်ဘူးထင်လို့ ရောင့်တက်လာလျှင် ဒီတစ်ခါတွေ့ပြီသာမှတ်။ စိတ်ထဲက ကြိမ်းဝါးရင်း မျက်နှာလေးပါတင်းမာလာသည် ။

ကိုကိုသာဆို သူမကိုမျက်နှာအညှိုးမခံ၊ စိတ်ဆိုးမခံ။ တစ်ခုခုလက်ဆောင်တွေဝယ်ပေးရင်း ချောတတ်တာ။

သတိရလိုက်တာ ကိုကိုရယ်။ နိုင်ငံခြားမှာ အကြာကြီးမနေပါနဲ့ ။ မြန်မြန်ပြန်လာပါတော့ ကိုကို။

ပိုးလေး လွမ်းနေမယ်ဆိုတာ မသိဘူးလား။

အခန်း (၃)

"ဖေဖေ"

"ဟော သား ဝီရိယတွေကောင်းနေပါလားကွ၊ အရင်နေ့တွေက သင် တန်းသွားရမယ် ဆိုတာတောင် ကိုးနာရီ ဆယ်နာရီနဲ့ အိပ်ရာမထချင် ဘူး၊ အခု ဖေဖေ စက်ရုံမသွားခင် နီးလာတယ်ဆိုတော့ မုန့်ဖိုးလိုချင်လို့ မဟုတ်လား သား"

"မဟုတ်ပါဘူး ဖေဖေရ အဟဲ"

အရှက်ပြေရယ်ရင်း ဖေဖေနားက ထိုင်ခုံကိုဆွဲယူ၍ ဝင်ထိုင်လိုက်သ ည် ။ သူ ဘယ်လောက်သုံးသုံး မငြိုငြင်သော ဖေဖေက လက်ဖြန့်တောင်း စရာ မလိုအောင် အဆင်သင့်ပေးနေကျပါ။

မိတဆိုးသားလေးကို မျက်နှာမငယ်ရအောင် အချစ်ပိုသည် ။ ဒေါ် သောင်းက သူ့အတွက် ကော်ဖီလာထည့်ပေးရင်းနှင့်

"သားထက်နေ စောစောနီးလာမယ်မထင်လို့ ဒေါ်ဒေါ်သောင်း ဘာမှ တောင် ဝယ်မထားရသေးဘူး၊ အခု သား ဘာစားချင်လဲ၊ ဒေါ်ဒေါ်သောင်း ဘာသွားဝယ်ပေးရမလဲ သား"

"ကျွန်တော် ကော်ဖီပဲသောက်သွားတော့မယ် ဒေါ်ဒေါ်သောင်း၊ ဒီနေ့ သင်တန်းကို စောစောသွားမှာ မို့ပါ"

"အောင်မာ ဖေ့သားကြီးက တယ်ဟုတ်နေပါလား၊ ဒီဘာသာစကား ကိုတော့ စိတ်ဝင်စားတယ်ထင်တယ်၊ တခြားသင်တန်းတွေတော့ အောင်လက်မှတ်ရဖို့ တောင် ပြီးဆုံးအောင် တက်တာ မဟုတ်ဘူး "

"သင်တန်းတက်တယ်ဆိုတာ စိတ်ဝင်စားမှ စိတ်ပါမှ ကောင်းတာ ဖေဖေရ၊ ကိုယ်ဝါသနာမပါတာကို ထမင်းစားရေသောက်လောက် နားလည်ရင် တော်ပြီပေါ့"

"အခု ကိုရီးယားဘာသာကိုတော့ သားစိတ်ဝင်စားတယ်ပေါ့"

"သား စိတ်ဝင်စားတာက တခြားပါ၊ အဲဒီသင်တန်းက ကောင်မလေး တစ်ယောက် အရမ်းချောတယ် ဖေဖေ"

"ဟေ ဖေ့သားက မိန်းကလေးအကြောင်း အထူးအဆန်းပြောလို့ ပါလား၊ အရင်ထားခဲ့တဲ့ ရည်းစားတွေတော့ တွဲချင်တဲ့လိုက်၊ ဖြတ်ချင်ဖြတ်လိုက်၊ ဖေဖေ့ကို တစ်ခါမှ မပြောဖူးပါဘူး၊ အခု ဒီကောင်မလေးက"

"ပိုးပန်းစံ နာမည်လေးက နူးနူးညံ့ညံ့လေး"

"သားနဲ့ ဘယ်လောက်တောင် ရင်းနှီးပတ်သက်နေပြီလဲ"

"မျက်စောင်းရွယ်ခံရရုံ၊ လက်ဝါးထောင်ပြ ခံရရုံအဆင့်ပဲရှိပါသေးတယ် ဖေဖေ"

"ဟား ဖေ့သား တကယ်စွဲနေပြီပဲ"

ဖေဖေ အရယ်အပြုံးနှင့်ငေါ့လိုက်တာကို ထက်နေသွင် မရှက်နိုင်။ သားအဖနှစ်ယောက်က သူငယ်ချင်းပေါင်း ပေါင်းပြီး ပွင့်လင်းနေကြမို့ ရင်ဖွင့်ဖြစ်တာ။ ဒေါ်သောင်းက အကြောင်းသိမို့ ရယ်ပြီးဈေးကိုထွက်သွား၏။

"ဖေဖေ"

"ဟေ"

"မေမေတုန်းက ဖေဖေ ဘယ်လိုပိုးခဲ့တာလဲ"

"ဖေဖေဆီက လက်ချာပြန်ယူမလို့ လား၊ အဲဒါ ဆိုရင်တော့ သားမှားသွားပြီ"

"ဗျာ ဘာလို့လဲ"

"ဖေဖေက ကိုယ့်ချစ်သူနဲ့ မရဘဲ အောင်သွယ်နဲ့ ညားခဲ့တာကွ"

"ဟင် ဒါဆို မေမေက ဖေဖေတို့ ချစ်သူနှစ်ယောက်ကို အောင်သွယ်ပေးခဲ့တာပေါ့"

"ဘယ်လိုပြောရမလဲ ဖေဖေတို့ ချစ်သူနှစ်ယောက်ကြားမှာ လည်း သားအမေက အောင်သွယ်ပေးတယ်၊ သားအမေတို့ ချစ်သူနှစ်ယောက်ကြားမှာ လည်း ဖေဖေက အောင်သွယ် ပေးတယ်၊ အဲသားအမေဥမ္မာခင်နဲ့ သူ့ချစ်သူ ခိုးရာလိုက်မယ့်နေ့မှာ ဖေဖေက အချိန်အချက် လုပ်ပေးတာပေါ့ကွာ၊ ဖေဖေတို့ ကိစ္စတွေလည်း သားအမေက ကိုယ်ဖိရင်ဖိ ကူညီပေးထားတော့ ဖေဖေလည်း ကူညီပေးတာပေါ့"

"အဲဒါကို ဖေဖေနဲ့ ဘယ်လိုရသွားတာလဲ"

စိတ်မရှည်စွာ သိချင်ဇောနှင့်မေးတော့ ဖေဖေ လေးပင်သော သက်ပြင်းကြီးချစ်

"အဲဒီနေ့က သားအမေရဲ့ ချစ်သူ အောင်မင်းရောက်မလာခဲ့ဘူး၊ နောက်မှ သိရတာက သူ့အမေအသည်းအသန်ဖြစ်လို့ ဆိုလားပါပဲ၊ သားအမေက အကြောင်းစုံမသိခင်က သူ့အိမ်ကို ခိုးရာလိုက်မယ် စာရေးထားခဲ့"

တော့ ပြန်ရမှာ ရှက်တာနဲ့ သတ်သေမယ်တွေဘာတွေ လုပ်နေတာ၊ သူ့ချစ်သူ သစ္စာဖောက်တယ်ထင်ပြီး အရူးမီးဝိုင်းပဲ၊ ဖေဖေလည်း ဘယ်လိုလုပ်ရမှန်းမသိဘဲ သူ့ကိုချော့မော့ဖျောင်းဖျောင်းနဲ့ တစ်ညလုံးသူနဲ့ အချိန်ကုန်သွားတယ်"

"အဲဒီတော့"

"မိန်းကလေးတစ်ယောက်ရဲ့ ဂုဏ်သိက္ခာနဲ့ အသက်ကို ကယ်တင်ပေးလိုက်ရတာပေါ့ကွာ၊ ကိယ့်မျက်စိအောက်မှာ ငိုယိုပြီး ရှက်လွန်းလို့ အဆိပ်သောက်တော့မလို့၊ ရေထဲခုန်ချတော့မလို့ ဖြစ်နေတဲ့ သူငယ်ချင်း မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကို ဖေဖေ ဘယ်လိုဥပေက္ခာပြုရမလဲ၊ ယောက်ျားပီသတဲ့ စိတ်နဲ့ သားဆိုရင်ရော ဥပေက္ခာပြု မျက်နှာလွှဲသွားနိုင်မလား"

သူ့ကို လှည့်မေးလိုက်တာကြောင့် ထက်နေသွင် ယောင်ယမ်းကာ ခေါင်းခါလိုက်သည် ။ ဒါပေမဲ့ ချစ်သူကိုစွန့်လွှတ်လိုက်ရသည့်အတွက် ထိုအချိန်အခါမျိုးမှာ ဆုံးဖြတ်ရခက်ပြီး ရင်ထဲမှာ နာကျင်ရမှာ ပင်။

"ဖေဖေချစ်သူနဲ့ ကွဲသွားတော့ ရင်ထဲမှာ မခံစားရဘူးလား"

"သားရယ် မေးရက်ပေတယ်ကွာ၊ အဲဒီအချိန်က ကိုယ့်ချစ်သူနဲ့ အဆင်ပြေအောင် အောင်သွယ်ပေးခဲ့တဲ့ သူငယ်ချင်း မိန်းကလေးကို ဒီအတိုင်းဖြစ်ချင်ရာဖြစ် သေချင်ရင်သေ လမ်းဘေးမှာ ထားခဲ့ရမလား၊ ချစ်သူကိုပဲ စွန့်လွှတ်ရမလား။ ဆုပ်လည်း စူး၊ စားလည်း ရူး၊ အရူးမီးဝိုင်းသလို ဆုံးဖြတ်ချက်ချမရလောက်အောင် ဖြစ်နေတာပေါ့၊ ဖေဖေချစ်သူကလည်း အိမ်ကပေးစားတဲ့ သူ့ကို ယူရမယ့်အချိန်ဖြစ်နေတာလေ၊ သူကလည်း ဖေဖေကိုမခွဲနိုင်လို့ ခိုးရာလိုက်ပါမယ်လို့ ဖေဖေတို့ စွန့်စားကြဖို့ တိုင်ပင်ထားကြတာ"

"ဪ ဖေဖေကိုသနားပါတယ်"

"သားထပ်ပြီး သနားလို့ ရသေးတယ်"

"ဘာဖြစ်လို့လဲ"

"အဲဒီလိုဆုံးဖြတ်ရခက်တဲ့ ကြားက သားအမေဘဝကို ကယ်တင်ခဲ့မိလို့ တစ်သက်စာ ချစ်သူရဲ့ နာကြည်းမှုတွေ ခံလိုက်ရတယ်။ ဘယ်လိုမှ ရှင်းပြမခံဘဲ အိမ်ကပေးစားတဲ့ သူကို ချက်ချင်းလက်ထပ်လိုက်တယ်။ သူ့ရွေးချယ်လိုက်တဲ့ အိမ်ထောင်ဖက်က ကောင်းလို့ ပြေသာပေမဲ့ ရန်သူအယောက်တစ်ထောင်မုန်းတာ ဘာမှ မဖြစ်ဘူး။ ချစ်သူတစ်ယောက်မုန်းတာ ဒီနေ့ထိ ခံစားနေရတုန်းပဲ။ ဆံဖြူသွားကျိုး အိုသွားတဲ့ အထိ နောင်တရနေမှာ "

"ဖေဖေရယ်"

အသက်အရွယ်နှင့်မလိုက် ကဗျာဆန်နေသောဖေဖေကို ထက်နေသွင် မလှောင်ပြောင်ရက်။ ဖေဖေက ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် အနာကျင်ခံပြီး ယောက်ျားပီသခဲ့တာ လေးစားဖို့ ကောင်းသည် ။

အနှစ်နှစ်ဆယ်ကျော်ကျန်ရစ်ခဲ့သော အတိတ်အကြောင်းတွေ ပြန်ပြောပြနေသည့် ဖေဖေမျက်ဝန်းအိမ်ထဲမှာ မျက်ရည်စတွေရစ်ဝိုင်းနေဆဲမို့ ဝေဒနာထူထည်အသစ်အတိုင်း ဖြစ်နေသည် ဆိုတာ ခန့်မှန်းကြည့်နေစရာမလို။

"ဖေဖေအခုထိ အဲဒီချစ်သူကို ချစ်နေတုန်းပဲလားဟင်"

"ဖေဖေ ဘယ်လိုပြောရမလဲသား၊ မုန်းလို့ ခွဲခွာခဲ့ကြတာ မဟုတ်ဘူးလေ၊ ဖေဖေဘက်က ဖောင်းဖြစ်သွားတာ၊ မှားယွင်းခဲ့တာပေါ့၊ သူက သစ္စာမဲ့ခဲ့တာဆိုရင် ဖေဖေ ဒီအချိန်မှာ ဒီလိုခံစားနေရမှာ မဟုတ်ဘူး ၊ အခု

တော့ ရှင်းပြခွင့်ရရင်တောင် သူ ခွင့်လွှတ်နားလည်နိုင်မှာ မဟုတ်တော့ ဒီအတိုင်းနေလိုက်ရတာ ပိုပြီးရင်နာတယ်။ သူကတော့ သူ့မိသားစု သူ့ဘဝနဲ့ သူဖြစ်သွားလို့ မေ့နိုင်ပြီလားမသိပေမဲ့ ဖေဖေ ဝေဒနာတွေကတော့ လတ်ဆတ်ဆဲပါ။ ပြန်တွေးလိုက်တဲ့ အချိန်တိုင်းပေါ့။"

"ဒါတောင် မေမေ့အပေါ် မဖောက်မပြန်နဲ့ သစ္စာရှိခဲ့တယ်နော်"

ဒါကျတော့ ဖေဖေဂုဏ်ယူစွာပြုံးသည် ။ ကော်ဖီခွက်ကို သောက်ဖို့ ကိုင်ထားတာတောင် အောက်ခံပန်းကန်ပြားလေးပေါ် ပြန်ချ၍

"သားအမေက ဖေဖေရဲ့ စွန့်လွှတ်နိုင်မှု အနစ်နာခံနိုင်မှုတွေကို လေးစားပြီး ရိုးရိုးသားသား ဇနီးကောင်းပီသခဲ့တဲ့ အတွက် ဖေဖေက ဘယ်လိုလုပ် ဖောက်ပြန်ဖို့ စိတ်ကူးရဲတော့မှာ လဲ။ ယောက်ျားကောင်းဆိုတာ စိတ်ညစ်စရာဘယ်လောက်ရှိရှိ အိမ်ထောင်ရေး မဖောက်ပြန်ရဘူး၊ အပျော်မရှာရဘူး၊ ကိုယ်ရွေးချယ်လိုက်တဲ့ အိမ်ထောင်ရေး သာယာဖို့ ခိုင်မြဲဖို့ ပဲ ညှိနှိုင်းတိုင်ပင် ကြိုးစားကြတယ်။ ကိုယ့်ရင်သွေး ကိုယ့်သားသမီး အနာဂတ် လှပတင့်တယ်ဖို့ ပဲ တွေးတယ်။ အရေးကြီးဆုံးက သူငါ့အပေါ် ဘယ်လောက်ကောင်းတယ်၊ ငါ့အပေါ် ဘယ်လောက် အနစ်နာခံတယ်ဆိုတဲ့ နားလည်မှုပေါ့။ သားအမေ စောစောစီးစီး ဖေဖေတို့ ကို ထားခဲ့တာကို စိတ်မကောင်းဘူး၊ သူလည်း ဖေဖေအတွက် စိတ်မကောင်းဖြစ်ရလွန်းလို့ ၊ ပြီးတော့ ဖေဖေချစ်သူဘက်က မိန်းမသား ချင်းစာနာလို့ နှလုံးရောဂါဝေဒနာစွဲကပ်သွားတယ် ထင်ပါတယ်။ တွေးကြည့်ရင် ဝေဒနာကိုယ်စီနဲ့ ပါသား။"

ဝမ်းနည်းဆို့နှင့်နေသော ဖေဖေအသံကိုကြားရတာ သင်တန်းစောစောသွားမည့် ကိုယ့်ကိစ္စကိုယ်တောင် မေ့နေသည် ။
အချစ်အကြောင်းပြောမှ ဖေဖေဝေဒနာတွေ အသစ်ဖြစ်သွားရတာ စိတ်

တော့မကောင်း။ ဖေဖေလက်ကိုနှစ်သိမ့်သလို အားနှင့်ဆုပ်ညှစ်ပြီး

"ချစ်သူမဟုတ်ဘဲ လက်ထပ်ခဲ့ရပေမဲ့ မေမေအပေါ် သစ္စာရှိပေးလို့ ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ဖေဖေ၊ သားအပေါ် တာဝန်ကျေပေးလို့ လည်း ကျေးဇူးတင်ပါတယ်၊ ဖေဖေရဲ့ ယောက်ျားပီသတဲ့ စိတ်ဓာတ်ကို သားတစ်သက်လုံးလေးစားနေမှာ ပါ"

"အေးပါ သားရယ်၊ ဒါပေမဲ့ သားကိုဖေဖေ တစ်ခုတော့မှာ ထားချင်တယ်၊ ဘယ်လိုမိန်းကလေးပဲဖြစ်ဖြစ် သားအလှည့်ကျရင် ချစ်တဲ့ သူနဲ့ လက်ထပ်တဲ့ သူ တစ်ယောက်တည်း ဖြစ်ပါစေ၊ ကိုယ့်ချစ်သူကိုလည်း သူများကိုမပေးမိစေနဲ့၊ သူများ ချစ်သူကိုလည်း လုမယူမိစေနဲ့ "

"ဘာ ဘာဖြစ်လို့ လဲ ဖေဖေ"

သူ ထိတ်လန့်စွာမေးလိုက်သော်လည်း ဖေဖေက တန်းခနဲမဖြေ။ တစ်ဝက်မျှ ကျန်နေသေးသော ကော်ဖီခွက်ကို ကုန်အောင်မော့ပြီးမှ

"သားအမေရဲ့ ချစ်သူက ဖေဖေအပေါ် အခုထိ အမုန်းတရားကြီးမားနေတယ် သား"

"ဟင် အဲဒါက ဘာဖြစ်လို့ လဲ၊ သူလာမခိုးလို့ ဖေဖေက စာနာတဲ့ စိတ်နဲ့ ယောက်ျားပီပီသသ ကယ်တင်လိုက်ရတဲ့ ဥစ္စာ"

"သူသဘောက နယ်မှာ ကျန်းမာရေးမကောင်းတဲ့ အမေဆီ ပြန်သွားတယ်၊ ဟိုမှာ သူ့အမေဆုံးတော့ သားအမေကို သူ့အကျိုးအကြောင်း ပြန်မပြောနိုင်ဘူး၊ နာရေးကိစ္စပြီးလို့ ပြန်လာရင် ခိုးမယ် လက်ထပ်မယ်ပေါ့ကွာ၊ အဲဒါကို ဖေဖေက ကြားထဲက ဖြတ်ခုတ်သွားတယ်ပေါ့၊ ဒီဘက်က အခက်အခဲတွေ ရှင်းပြတယ်၊ ဖေဖေတို့ က လူကြီးစုံရာနဲ့ လက်ထပ်တောင်းရမ်း ပြီးပြီဆိုတော့ သူဘာမှ လုပ်လို့ မရတော့ဘူး။ ပြောရရင် အ

ငြိုးထားသွားတာပေါ့၊ ဒါပေမဲ့ သားအမေ တော်တော်လေး ကံကောင်း သွားပါတယ်"

"ဟင် ဘာဖြစ်လို့ လဲ ဖေဖေ"

"အဲဒီလူက နယ်မှာ မိဘသဘောတူပေးစားထားတဲ့ သားကြီးမယားကြီးရှိတယ်"

"ဟာ ဒီလူ မေမေ့အပေါ်ယုတ်မာတာပဲ"

"အေး ဖေဖေရော သားမေမေရော အဲဒီအကြောင်းမသိကြဘူး၊ ရန် ကုန်မှာ တက္ကသိုလ်လာတက်တယ်ဆိုတော့ လူပျိုပဲထင်ကြတာ၊ အိမ် ထောင်သည် လို့ လည်း ထင်စရာ မကောင်းဘူးလေ၊ သုံးတယ်ဖြုန်းတယ်၊ သူငယ်ချင်းတွေနဲ့ ပျော်ပျော်နေတယ်၊ ကျောင်းပိတ်လို့ နယ်ကိုပြန်ရင်တောင် ခဏတစ်ဖြုတ်ပဲ၊ ရန်ကုန်မှာ ပဲအနေများ တာ၊ အဲဒီမှာ ကျောင်းတစ်ဖက်နဲ့ လုပ်ငန်းလည်း စလုပ်နေပြီဆိုတော့ မိဘနဲ့ ဇနီးမယားက လည်း ယုံကြည်စိတ်ချပြီး လွှတ်ထားတာ နေမှာ ပေါ့၊ ပြောရရင် သားအမေကလည်း သူ့ချစ်သူကို ကျောင်းတစ်ဖက်နဲ့ အလုပ်ကိုကြိုးစားနေလို့ ယုံကြည်အားကိုးပြီး မျက်စိစုံမှိတ်ချစ်နေတာ၊ မိဘတွေက နယ်ကလူမို့ သူ့အကြောင်း ကိုယ့်အကြောင်း မသိရလို့ သဘောမတူတာတောင် ခိုးရာ လိုက်ဖို့ အထိ ဆုံးဖြတ်ထားတာပဲ"

ဖေဖေပြောမှ ဖေဖေလိုလူမျိုးကို အဖေတော်ခွင့်ရတာ ကံကောင်းသည် ဟု ထင်မိသည် ။ ဟိုလူကြီးသာဆို အငယ်အနှောင်းရဲ့ သားဖြစ်နေရဦးမှာ ။

"အဲဒီတော့ မေမေက ဘာမှ မပြောဘူးလား"

"ဒီကိစ္စက နောက်မှ သိရတာလေ၊ အစကတော့ သူ့ချစ်သူပေါက်ကွဲ

တာကို အပြစ်မယူဘူး၊ ဘာကြောင့် ဖေဖေ့ကိုလက်ထပ်လိုက်ရပါတယ် ဆိုတာ ရှင်းပြနေသေးတာ၊ တော်တော်လေး ပဋိပက္ခတွေ ထူထပ်တဲ့ အချိန်ပါပဲ သားရယ်၊ ဖေဖေဆို ဘာလုပ်ရမှန်းမသိဘဲ ရူးချင်စိတ်ပေါက်နေတဲ့ အချိန်ပါပဲ၊ သားအမေက သူ့ချစ်သူပြန်ရောက်လာတော့ ဖေဖေနဲ့ လက်ထပ်လိုက်တာကို နောင်တတွေရပြီး တင့်တယ်ရယ်ရယ် ဖြစ်နေလို့လေ၊ သိပ်မကြာပါဘူး အဲဒီလူကရွဲ့ပြီး သူ့မယားနဲ့ သူ့သားကို ရန်ကုန်ခေါ်လာတယ်၊ ဖေဖေနဲ့ သားအမေကိုချိန်းပြီး မိတ်ဆက်ပေးတယ်၊ အဲဒီတော့မှ သားအမေ စိတ်ပြတ်သွားတော့တာ၊ လွဲခဲ့ရတဲ့ အပေါ်မှာလည်း နောင်တတွေမကျန်တော့ဘဲ ဖေဖေတို့ အိမ်ထောင်ရေး သာယာအောင် ကြိုးစားတော့တာပေါ့ကွာ"

"ဪ"

အတိတ်ဆိုတာ လူတိုင်းမှာ ရှိကြတာပါပဲလား။ ပျော်ရွှင်စရာ၊ နာကျင်စရာတွေနှင့် လူလားမြောက်ခဲ့ကြပြီး ဘဝကိုရုန်းကန်ရင်ဆိုင်ခဲ့ကြတာ ။ ကိုယ့်သားသမီးကိုယ့်မိသားစုနှင့် ရှေ့ဆက်ပြီး အနာဂတ်အတွက် မျှော်မှန်းတွေးထားကာ ပန်းတိုင်ဆိုတာ ဘယ်တော့မှ ရောက်မှာ မဟုတ်။ လောဘ၊ ဒေါသတွေမှ အဆုံးမသတ်ဘဲ။

ဒါပေမဲ့ ဖေဖေသားဖြစ်ခွင့်ရတာ သူ ကျေနပ်ပါသည် ။ ဖေဖေက ဖြည့်ဆည်းမှုတွေဖြင့် သူ့ကိုပျော်ရွှင်အောင်ထား၏။ ပေးဆပ်နိုင်လွန်းသော ဖေဖေမေတ္တာတွေက ထူထည်ကြီးမား ခိုင်ခံ့လွန်းလှသည် ။

အခုတော့ စွန့်လွှတ်ထားခဲ့ရသော ချစ်သူအတွက် နောင်တတွေ ကျန်သေးလားဆိုတာတော့ ...။

အခန်း (၄)

"ဟ ဘယ်လိုဖြစ်လာတာလဲ ဝရန်းသုန်းကားနဲ့ "

ကျီးကန်းတောင်းမှောက် ဟိုရှာဒီရှာလုပ်ရင်း ကင်န်တင်းထဲ ကပျာ
ကသီဝင်လာကာ လင်းထိုက်နားကခုမှာ ဇွတ်တိုးဝင်ထိုင်တာကြောင့် ထ
က်နေသွင်ကို လင်းထိုက် မေးခွန်းထုတ်သည်။ ။ ထက်နေသွင်က လင်းထို
က်မှာ သောက်ထားသော ကော်ဖီခွက်ကို ယူသောက်၍

"မင်းကော်ဖီက ကောင်းလည်း မကောင်းဘူး"

"ငါ့အကြိုက် ငါမှာ သောက်ထားတာ၊ မင်းက ကယောင်ကတမ်းနဲ့
ကောက်မြည်းပြီးတော့ ချေးများ နေတယ်၊ မင်းက ဘာဖြစ်လို့ နောက်ကျ
နေတာလဲ"

"စောစောကထွက်လာမလို့ ပဲကွ၊ နှိုးစက်မမြည်ခင်ကို နိုးနေတာ၊ ဒါ
ပေမဲ့ ဖေဖေနဲ့ စကားကောင်းနေတာနဲ့ နောက်ကျသွားတာ"

"ဪ မင်းအဖေနဲ့ မင်းက တွေ့မှ မတွေ့ရဘဲကိုး၊ ဖအေအလုပ်လ
ည်း စိတ်ဝင်တစား ရှိသေးတာ မဟုတ်ဘဲနဲ့ ဘာအရေးကြီးအကြောင်းအ
ရာတွေ ပြောနေလို့လဲ"

"ငယ်ကြောင်းနှောင်းဖြစ် အတိတ်အကြောင်းတွေပါကွာ၊ စိတ်ဝင်
စားလို့ နားထောင်နေတာ၊ ဒါနဲ့ ပိုးပန်းစံ ကင်န်တင်းလာထိုင်သွားပြီ
လား"

"အဲဒါလည်း စိတ်ဝင်စားသေးတာပဲလား"

"အဲဒါကြောင့် စောစောအိပ်ရာနိုးနေတယ် ပြောတာပေါ့ကွ၊ ဘာလဲ
မပြောချင်ဘူးလား"

"အခုလေးပဲ ဆိုင်ကထသွားတယ်၊ သင်တန်းခန်းထဲ မရောက်သေး
လောက်ဘူး"

"ဒါဆို ငါလစ်ပြီ"

"ဟာ ဟိတ်ကောင် ထက်နေ"

လင်းထိုက် ခေါ်သံကို ဂရုမစိုက်။ ခပ်သုတ်သုတ်ပင်ထွက်လာခဲ့သည်
။ ရှေ့မှာ ပိုးပန်းစံနှင့် သူမသူငယ်ချင်း။

"ရွတ် ရွတ်"

အသံပြုလိုက်ပေမဲ့ ပိုးပန်းစံတို့ သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက်စလုံး လုံးဝ
လှည့်မကြည့်ကြ။ သူမတို့ မြင်သာအောင် ရှေ့သို့သွက်သွက်လျှောက်လို
က်၏။ ဘေးတိုက်နီးပါး လျှောက်လိုက်လာသော သူ့ကို သူမတို့
မြင်သွားပြီး ခုနက တရွတ်ရွတ်လုပ်တာ သူပဲဟု တွေးမိသွားပုံရကာ မျ
က်စောင်းရွယ်သည် ။ ထိုမျက်စောင်းတဝင့်ရောက်လာခြင်းကို အလစ်မ
ပေးဘဲ သူစပ်ဖြဖြဖြင့် မျက်စိစုံမှိတ် ပြလိုက်၏။

ပိုးပန်းစံ ခြေလှမ်းတုံ့ခနဲ ရပ်ကာ မျက်မှောင်ကုတ်သွား၏။ သူမသူင
ယ်ချင်းက ပိုးပန်းစံ လက်ကိုဆွဲပြီး

"လာပါဟယ် အာရုံထားမနေပါနဲ့ ၊ စိတ်အနှောင့်အယှက် ဖြစ်ပါတ
ယ်"

"ဒီကောင် ဒီလိုနှောင့်ယှက်နေတာ ငါမကြိုက်ဘူး"

"မကြိုက်လို့ ရော ဘာပြောလို့ ရမှာ လဲ၊ မိန်းကလေးနဲ့ ယောက်ျားလေး ဒီလိုအစအနောက်နဲ့ ပိုးပန်းတာတော့ ရှိမှာ ပဲ"

"ကျွတ် ကိုကိုကလည်း ပြန်မလာသေးဘူးဟာ၊ ကိုကိုနဲ့ တွဲပြလိုက်ရင် ဒီကောင် ဒီလိုလုပ်ရဲတော့မှာ မဟုတ်ဘူး ၊ အလကား ဖွန်ကြောင် အမြင်ကိုကတ်တယ်"

"ကတ်တယ်မလုပ်နဲ့ ၊ တကယ်ကို ကပ် လာပြီ"

"ဟဲ့ နင်ဘာလုပ်တာလဲ"

သူမတို့ ရှေ့မှာ ခုန်ပြီးပိတ်ရပ်လိုက်တာမို့ ပိုးပန်းစံ ခပ်စွာစွာလေး အော်ပေးလိုက်သည် ။ ငမိုက်သားက ဂရုမစိုက်စွာ ခပ်ပြုံးပြုံး။

"ကျွန်တော် ခင်ဗျားတို့ နဲ့ ရင်းနှီးချင်လို့ ပါ၊ ဘော်ဒါတွေ မိတ်ဆွေတွေဖြစ်ချင်လို့ ၊ ကျွန်တော့်နာမည် ထက်နေသွင်"

"တော်တော်ကြောင်တယ်ဟယ်၊ မရိုးမသား အပြုအမူတွေလုပ်ပြီးမှ ရိုးသားချင်ယောင်ဆောင်ပြီး ရင်းနှီးချင်သတဲ့ လား၊ အဲဒီစကားတွေ တောမှာ ပိဿာချိန် သွားရောင်းပါလား"

"ခင်ဗျားကြီးတော်တွေ ဝယ်မယ်ဆိုရင် သွားရောင်းမယ်လေ၊ ကျွန်တော့်ကိုလိပ်စာပေး"

"ဘာ"

"ရုပ်ကလေးသနားကမားနဲ့ စွာလိုက်တာဗျာ၊ နားကိုအူသွားတာပဲ၊ ခင်ဗျားနဲ့ တွေ့မှ ဆွံ့အနားမကြားကျောင်းရောက်မယ် ထင်တယ်"

"နင်နဲ့ တန်တဲ့ နေရာက အဲဒီနေရာပဲ သွား"

"ညှာတာမှုကင်းလိုက်တာ၊ ခင်ဗျားမှာ အစ်ကိုတွေ မောင်တွေမရှိလို့

ကိုယ်ချင်းမစာတတ်တာ ဖြစ်မယ်၊ သူများ သားပျိုနုနုထွတ်ထွတ်လေးကို မှီချိုးမျှစ်ချိုးပြောရက်တယ်"

ကောင်လေးစကားကြောင့် ရယ်ချင်သွားသော်လည်း ပိုးပန်းစံမျက်နှာထားကိုတင်း၍ ခပ်တည်တည်နှင့်ပင်။

"နင် ဖောရှောလုပ်မနေနဲ့ ၊ အခု ငါတို့ ရှေ့က ဖယ်စမ်း"

"ဘာလို့ သဘောထားတွေ တင်းမာနေတာလဲ၊ ခင်ဗျားသဘောထား တွေ ပျော့ပျောင်းမလာရင် ခွင့်ပြုချက်တင်မနေဘဲ ကျွန်တော် ဆန္ဒပြမှာ နော်"

"နင်နဲ့ ငါက ဘာပတ်သက်မှုရှိလို့ ဆန္ဒပြမှာ လဲ၊ ရူးကြောင်ကြောင် တွေ လာမလုပ်နဲ့ "

"ခင်ဗျားနာမည် ပိုးပန်းစံနော်"

"နာမည်ကို သိနေတယ်"

သင်တန်းတစ်ခုတည်းမို့ နာမည်သိတာ မထူးဆန်းလောက်ဘူးဆိုပေ မဲ့ ဘာကြောင့် မေးတာလဲဟု တအံ့တဩ ဖြစ်သွားတာ။ ကောင်လေးက အတည်အတုံရပ်နှင့်

"ဗီနိုင်းမှာ ရေးမလို့ ပါ၊ ပိုးပန်းစံက ကျွန်တော့်ကိုမခင်လို့ တစ်ကိုယ် တော် ဆန္ဒထုတ်ဖော်ရတာပါ ဆိုပြီးတော့"

ခိုင်မွန်က မနေနိုင်ဘဲ ပါးစပ်ကိုလက်ဝါးနှင့်အုပ်၍ ခွဲခနဲရယ်၏။ ပိုးပန်းစံက လက်ဝါးထောင်ပြီး

"နင် ရူးကြောင်ကြောင်လုပ်ရဲလုပ်ကြည့်၊ ငါ့လက်ဝါးနဲ့ တွေ့သွားမယ်"

"ကျွန်တော် နိုင်ငံရေးလုပ်နေတာမဟုတ်ပါဘူး၊ ပုဒ်မတွေ မတပ်လိုက်ပါနဲ့ ၊ ဒါက ဒီမိုကရေစီခေတ်၊ မကျေနပ်တာရှိရင် တရားမျှတမှုရအောင် ဆန္ဒထုတ်ဖော်လို့ ရတယ်၊ ဗလအားကိုးနဲ့ ခင်ဗျားအနိုင်ကျင့်မယ်ဆိုလည်း ကျင့်ပေါ့၊ ကျွန်တော့်ဘက်က ပြည်သူတွေပါလာရင် မဲအသာပဲနော်"

"တကယ့်အရူးနဲ့ လာတွေ့နေတယ်ဟယ်၊ ဟဲ့ ခိုင်မွန် နင်က ဘာရယ်နေတာလဲ၊ ငါ့ဘက်ကကူပြီး ရန်တွေ့မပေးဘဲနဲ့ "

ပိုးပန်းစံ ကုလားမနိုင်တော့ ရခိုင်ကိုသွားမဲ၏။ အခုမှ ခိုင်မွန်က အဟွန်းအဟမ်းလုပ် လည်ချောင်းရှင်းပြီးမှ

"ဟုတ်တယ် နင်ဆန္ဒထုတ်ဖော်မှာ ကို ငါ့သူငယ်ချင်းဘက်က ကန့်ကွက်တယ်၊ ခွင့်ပြုမိန့်မရဘဲ ဆန္ဒထုတ်ဖော်ရင် ပုဒ်မဆယ်ရှစ်နဲ့ နင့်ကို တရားစွဲမယ်၊ အလုပ်ကြမ်းနဲ့ ထောင်ဒဏ်သုံးနှစ်တွေ ငါးနှစ်တွေ ချပစ်မှာ နော် ဘာမှတ်လဲ"

"ခင်ဗျားတို့ မတရားဘူးဗျာ၊ ကျွန်တော်က ခင်ဗျားတို့ ကို ရန်သူလို့ သတ်မှတ်နေတာ မဟုတ်ဘူး ၊ ငြိမ်းချမ်းရေးရဖို့ အတွက် ဆွေးနွေးနေတာ၊ ဒါတောင် သဘောတူညီမှု မရှိရင် တော့ ကျွန်တော်ကတော့ ကျွန်တော်လိုချင်တဲ့ အခွင့်အရေးအတွက် ဆက်ပြီး တိုက်ပွဲဝင်ရမှာ ပဲ၊ အင်တာနက်ပေါ်မှာ သတင်းတွေပြန့်လာမှ ကျွန်တော့်အဆိုးမဆိုနဲ့ "

ပြောချင်ရာပြောပြီး ထက်နေသွင် ဆိုသည့်လူက သင်တန်းဘက်မသွားဘဲ အပြင်ဘက်ကို ထွက်သွားသည် ။ ဘယ်လိုကြောင်တောင်တောင်ကောင်မှန်းမသိ။

"ဟဲ့ သူ့အဖေက နိုင်ငံရေးလုပ်စားတဲ့ သူလားမသိဘူးနော်၊ ပြောသွားတာ နိုင်ငံရေးအကြောင်းတွေချည်းပဲ"

"အလကားပါ၊ အရူးပြောတာ နင်ပဲအဟုတ်ထင်နေ၊ ကျွတ် အဲဒီကောင်ကြောင့် စိတ်အနှောင့်အယှက်ဖြစ်တယ်၊ သင်တန်းတောင် မတက်ချင်တော့ဘူး"

"ရောက်ပြီးမှ တော့ မတက်ဘဲမနေပါနဲ့ ဟယ်၊ တက်လိုက်ပါနော် လာပါဟယ်"

ခိုင်မွန်က သင်တန်းခန်းထဲ ဇွတ်ဆွဲခေါ်သည် ။ သင်တန်းချိန်က နှစ်နာရီခန့်သာမို့ သူမ စိတ်မပါဘဲ တက်ဖြစ်သွား၏။ သင်တန်းက စသင်နေပြီ ဖြစ်သော်လည်း ထက်နေသွင် ပြန်ရောက်မလာ။ သူ့သူငယ်ချင်း သင်တန်းလာတက်ပြီး သူငယ်ချင်းရောက်မလာလို့ အခန်းဝဘက်လှည့်တကြည့်ကြည့်နှင့် မျှော်နေဟန်ရှိ၏။

ဒီလိုမျက်နှာရူး ပေါကြောင်ကြောင်ကောင်မျိုး သင်တန်းမတက်လေကောင်းလေ။ တစ်သက်လုံးလာမတက်လျှင် ပိုတောင်ကောင်းသေး။ စိတ်ထဲက ကျိန်ဆဲပြစ်တင်နေတာမို့ ကျောင်းဆင်းတာကိုတောင် မသိလိုက်။

"ဟဲ့ သွားမယ်လေ ဘာလုပ်နေတာလဲ၊ သူများ တွေတောင် အပြင်ရောက်နေပြီ"

"အေးပါဟဲ့၊ ဒီမှာ ဖုန်းကျန်မှာ စိုးလို့ ထည့်နေတာ"

အတိုအထွာတွေ အိတ်ထဲကောက်ထည့်ပြီး သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက် လက်ဆွဲပြီး ထွက်လာကြသည် ။

"ဟဲ့ ဘာဖြစ်တာလဲ လူတွေဝိုင်းအုံကြည့်နေတယ်"

"အေးဟဲ့ ရယ်လည်း ရယ်နေကြတယ်"

သင်တန်းရဲ့ ဝင်းအပြင်မှာ လူတွေဝိုင်းအုံကြည့်ပြီး ရယ်နေကြတာမို့ သူမတို့ စိတ်ဝင်စားကာ ကားကိုခပ်လှမ်းလှမ်းမှာ သွားရပ်ပြီး ပြန်လျှောက်လာကြည့်မိကြသည်။ ။

"ဟင် ဒါ ဒါ"

သူမစကားဆက်လို့ မရအောင် မျက်နှာကိုလက်ဝါးနှင့်အုပ်၍ ရှက်ရွံ့ထူပူခြင်းကို ကာကွယ်လိုက်မိသည်။ ။ ဒင်း တကယ်မလုပ်ဘူးထင်တာကြည့်စမ်းပါဦး။

ပိုးပန်းစံက ပြန်မခင်၍ တစ်ကိုယ်တော်ဆန္ဒထုတ်ဖော်ရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ တဲ့ ။ ဗီနိုင်းမှာ စာလုံးကြီးကြီးနှင့်ကို ရေးထားတာ။ သူရူးကြောင်ကြောင် ငပေါအလုပ်လုပ်တာ သူမအတွက် ဘယ်လောက်တောင်ရှက်ဖို့ ကောင်းလိုက်သလဲ။

"ပိုးလေး"

"အေး ငါမြင်တယ်၊ ပါးသွားရိုက်ပစ်လိုက်ချင်တယ်ဟာ"

"သွားမပေါက်နဲ့ လေ၊ လူတွေက ဘယ်လိုထင်မလဲ"

"ဒီလို အရူးထတာ ဒီတစ်ခါပဲတွေ့ဖူးတယ်၊ အဲဒါ ငါ့ကိုသက်သက်အရှက်ခွဲတာ"

"လာပါဟယ် ဒီနေရာက မြန်မြန်သွားရအောင်၊ သင်တန်းသားတွေနှင့်ကိုလှည့်ကြည့်နေပြီ၊ မျက်နှာပူလိုက်တာ၊ မျက်နှာဘယ်သွားထားရမှန်းမသိတော့ဘူး"

"တောက်"

ဗီနိုင်းကိုကိုင်ထားသော ထက်နေသွင်က ပိုးပန်းစံ တက်ခေါက်သံကို

မကြားပေမဲ့ မကျေမချမ်း ဖြစ်သွားသော မျက်နှာလေးကိုတော့ မြင်ဖြစ်
အောင်မြင်လိုက်သည်။ ။ သူမရင်ထဲ အမုန်းဖြစ်ဖြစ် အမှတ်တရဖြစ်ဖြစ်
တစ်ခုခုရောက်သွားပြီမို့ ကျေနပ်စွာ ပြုံးလိုက်သည်။ ။

ကွယ်ရာမှာ ပြက်လုံးတစ်ခုအဖြစ်ပဲရယ်ရယ် အမြင်ကတ်စရာတစ်ခု
လို့ ပဲမြင်မြင် သူ့အတင်း အမှတ်တရပြောမည်ဆိုလည်း သူ့ကျေနပ်သည်
။ မျက်စောင်းဝင့်ပြီး ခြေဆောင့်တာလေးကလည်း ချစ်စရာကောင်းနေ
လို့ ပါ။

သူ့နှလုံးသားတွေကို သိမ်းပိုက်နိုင်တာ ဒီကောင်မလေး တစ်ယောက်
တည်း ...။

အခန်း (၅)

"ကိုကိုကလည်း ဘယ်အချိန်မှ ပြန်လာတော့မှာ လဲ မသိဘူး၊ စိတ်ညစ်ပါတယ် တကယ်ပဲ"

"ဟဲ့ သမီး ကျောင်းကအပြန် ဘာလို့ နှုတ်ခမ်းကြီး စုထောင်လာတာလဲ"

ပိုးပန်းစံ မကျေမနပ်ပြောကာ အိတ်ကိုဗုန်းခနဲ ပစ်ချပြီး ဆိုဖာခုံမှာ ဝင်ထိုင်ရင်းပြောတော့ မေမေ အထိတ်တလန့်ပင်မေး၏။ ပိုးပန်းစံမျက်နှာလေးက အခုထိမှုန်ကုပ်နီမြန်းနေသေးကာ

"ကိုကိုမရှိတော့ သင်တန်းကကောင်လေးတွေ ပိုးကိုအရမ်းစနောက်ကျတယ် မေမေရဲ့ "

"ဪကွယ် စတာ နောက်တာ ကိုယ့်အသားပဲ့ပါသွားတယ်မှတ်လို့ ၊ ကိုယ်ကမသိသလို ခပ်တည်တည်နေလိုက်ရင် ဘယ်သူက ကြာရှည်စနောက်ရဲမှာ လဲ"

"ဒီထက်ခပ်တည်တည်နေရရင်တော့ ပုပ်စော်သိုးစော်နံဖို့ ပဲ ရှိတော့တယ်မေမေ၊ တချို့ကောင်လေးတွေက လူမလေးခွေးမခန့်နဲ့ တော်တော်ကို အတင့်ရဲရောင့်တက်ကြတာ၊ ကိုကိုရှိလို့ သင်တန်းကိုအပို့အကြိုလုပ်နေရင် ကောင်လေးတွေ အနားတောင်သီရဲကြမှာ မဟုတ်ဘူး ၊ အဲဒါကြောင့် ကိုကိုကိုမျှော်နေတာ

"ဪ သူ့ခမျာလည်း အလုပ်ကိစ္စတွေမပြီးပြတ်လို့ ဖြစ်မှာ ပေါ့၊ လုပ်ငန်းကြီးလုပ်နေတာ ပြန်ချင်တဲ့ အချိန်ပြန်၊ သွားချင်တဲ့ အချိန်သွားလို့ မှ မရတာ"

"အရင်က တစ်ခေါက်သွားရင် အဲလောက်မကြာပါဘူး၊ အခုတော့ အလုပ်များ တာ အကြောင်းပြပြီး ဖုန်းမဆက်ဘာမဆက်နဲ့ အရမ်းကိုမုန်းဖို့ ကောင်းတာပဲ"

"နိုင်ငံခြားခရီးသွားရင် ဘယ်ချိန်တုန်းက ဖုန်းဆက်လို့ လဲကွယ်၊ ဒီဘက်က အကျိုးအကြောင်းတွေသိရင် ဟိုမှာ အလုပ်လုပ်ရတာ နောက်ဆံတင်းရမှာ စိုးလို့ လို့ မှာ ခဲ့သားနဲ့ ၊ သူ့အဖေကိုတောင် ဖုန်းမဆက်ဘူးပြောတာပဲ"

အဲဒါကတော့ ဟုတ်သည် ။ ကိုကိုက နိုင်ငံခြားခရီးထွက်သည့်အခါ တိုင်း အန်ကယ့်ဆီကိုတောင် ဖုန်းမဆက်။

အလုပ်ကိစ္စတွေပြီးပြတ်အောင်လုပ်ရင်း ဦးနှောက်ဆေးရသေးသည် တဲ့ ။ တကယ်ကို ဟိုတယ်လုပ်ငန်းတွေဘက်မှာ အောင်မြင်နေသည့်သူ ပါ။ ဖအေဗြေရာကို ကျော်နင်းနိုင်သည့်သူမို့ အန်ကယ်ကတောင် ပြန်အားကိုးနေရတဲ့ အဖြစ်မျိုး။

"အန်ကယ့်ဆီကို သွားဦးမှ ပဲ"

"ဘာသွားလုပ်မလို့ လဲ သမီး"

"ကိုကို ဘယ်နေ့ပြန်လာမလဲ သွားမေးမလို့ "

"အဲဒါ သူ ဘယ်သိပါ့မလဲ၊ သွားတဲ့ အခါတိုင်း တစ်ပတ်ဆယ်ရက် တော့ ကြာတတ်တာပဲ မြန်ရင်ငါးရက်"

"အခု တစ်ပတ်တောင်ကျော်နေပြီ မေမေ"

"ဒါဆို ပြန်လာခါနီးပြီပေါ့သမီးရယ်၊ လူကြီးကို နားပူနားဆာသွားမလုပ်စမ်းပါနဲ့ "

"မေမေကသာ အဲလိုပြောတာ အန်ကယ်ကဖြင့် ငါ့သမီးလေးလာရင် အပျင်းပြေ အမောပြေသွားတာပဲတဲ့ ၊ အိမ်မှာ ဆည်းလည်း သံလေးလို ကြည်နူးဖို့ ကောင်းတယ်တဲ့ လေ"

သူမအပြောကြောင့် မေမေရယ်သည် ။ မေမေက ပြုံးလိုက်ရယ်လိုက်လျှင် အရမ်းကို ကျက်သရေရှိ၏။ ငယ်ငယ်က ချစ်မည့်ကြိုက်မည့်သူတွေ ဝိုင်းဝိုင်းလည်မည့် ဥပဓိရုပ်မျိုး။

"မေမေ"

"ဘာလဲ"

"ငယ်ငယ်က ရည်းစားဘယ်နှယောက်ထားခဲ့ဖူးလဲဟင်"

"မအေကို ဘာတွေလျှောက်မေးနေတာလဲ သမီး"

"သိချင်လို့ ပါ မေမေရဲ့ ၊ မေမေက အရမ်းချောတော့ ချစ်တဲ့ သူတွေ ဝိုင်းဝိုင်းလည်နေမှာ မဟုတ်လား၊ အဲဒီထဲက ဘယ်နှယောက်လောက် ရွေးကြိုက်ခဲ့လဲ"

"ကြိုက်မယ့်သူပေါတိုင်း ရည်းစားအများကြီး ထားစရာလား၊ တစ်ယောက်ဆို တစ်ယောက်ပဲပေါ့"

"ဒါဆို ဖေဖေတစ်ယောက်တည်းချစ်ပြီး ဖေဖေကိုပဲ လက်ထပ်ခဲ့တာပေါ့"

"အင်း"

ဒေါ်ခင်ထားနွယ် အင်းလိုက်သံက လေးပင်ပြီး အသက်မပါသော်လည်း ပိုးပန်းစံကတော့ မအေကို ဂုဏ်ယူသလို ပွေ့ဖက်လိုက်ကာ

"ဟား မေမေကတော့ တကယ်သစ္စာရှင်ပဲ၊ လေးစားတယ်မေမေရာ၊ ပိုးလည်း လေ မေမေလိုပဲ တစ်ယောက်တည်းချစ်ပြီး အဲဒီတစ်ယောက်ကိုပဲ လက်ထပ်မှာ သိလား"

"မောင်မင်းမဏ္ဍိုင်ကို ပြောတာလား သမီး၊ သမီးတို့ ချစ်သူတွေ ဖြစ်နေကြပြီလား"

"အင်း အဲဒါက"

ပိုးပန်းစံ ဘယ်လိုဖြေရမှန်းမသိဘဲ အောင့်သက်သက်လေး ဖြစ်သွားသည်။ နှစ်ဖက်မိဘတွေ ကန့်ကွက်မှာ လည်း မဟုတ်။ သူမကလည်း ငြင်းပယ်မှာ မဟုတ်ဘဲနှင့် ကိုကိုက ခုချိန်ထိ သူမကို ချစ်တယ်လို့ မပြောသေး။ မေမေက အပြီးစလေးနှင့်

"မောင်မင်းမဏ္ဍိုင်က သမီးကိုမြတ်မြတ်နိုးနိုးချစ်တယ်ဆိုတာ မေမေတို့ လူကြီးတွေ သိပါတယ်၊ အဲဒါကြောင့် မေမေတို့ လူကြီးတွေကလည်း စီစဉ်ထားတာပေါ့"

"ဘာတွေစီစဉ်ထားတာလဲဟင်"

"ဪ သမီးတို့ ဒီထက်ရင်းနှီးပတ်သက်ပြီး ချစ်သူတွေဖြစ်သွားရင် လက်ထပ်ပေးဖို့ ပေါ့၊ သူ့အဖေ ကိုဥက္ကာက သူ့သားနဲ့ သမီးကို အရမ်းကို လက်ထပ်ပေးစားချင်နေတာ၊ မေမေကိုလည်း ခဏခဏ တိုက်တွန်းတယ်၊ သမီးလေး ရည်းစားတွေ ဘာတွေထားလိုက်မှာ လည်း စိုးရိမ်တယ် ထင်ပါတယ်"

"ပိုးက ထားစရာလား၊ ကိုကိုတစ်ယောက်လုံးရှိနေတဲ့ ဟာကို"

"ဒါဆို သမီးတို့ ချစ်သူဖြစ်နေကြတာ သေချာပြီပေါ့"

"ဟိုလေ အဲဒါကလေ မေမေ"

ဒီမေးခွန်းကို အမေးခံရတိုင်း သူမ ဘယ်လိုအဖြေပေးရမှန်းမသိ။ ဂရုစိုက်ကြင်နာ မြတ်နိုးခံရပါလျက် အချစ်ဆိုသည့် စကားလုံးကတော့ ကိုကိုနှင့်သူမကြားမှာ တော်တော်ဝေးသည် ဟု ခံစားရသည်။

ကိုကိုကို သူမကပဲ စပြောရတော့မည်လား။ ဟင့်အင်း မိန်းကလေးဂုဏ်သိက္ခာတော့ အကျမခံနိုင်။

အချစ်ဆိုတဲ့ စကားလုံး မပါဝင်ဘဲ သူမတို့ ရင်းနှီးပတ်သက်နေကြတာပဲ။

"ဘာလဲ ပြောလေ သမီး"

"ချစ်သူတွေထက် ရင်းနှီးကြတာပဲ မေမေရယ်၊ ကိုကိုက ပိုးကို အနှံ့အတာခံတယ်၊ ဂရုစိုက်တယ်၊ ကြင်နာမြတ်နိုးတယ်၊ မေမေတို့ လည်း သိနေတာပဲ"

"ဟုတ်ပါတယ် ဒါကြောင့်လည်း မေမေတို့ က သဘောတူတာပေါ့၊ မောင်မင်းမဏ္ဍိုင်က ကြင်နာတတ်တဲ့ ယောက်ျားမျိုးပါ၊ သူ့အဖေကလည်း အရမ်းကို တိုက်တိုက်တွန်းတွန်းနဲ့ သဘောတူနေတာဆိုတော့ သမီးတို့ အတွက် ဘာအခက်အခဲမှ မရှိပါဘူး၊ မောင်မင်းမဏ္ဍိုင်က အသက်လည်း ငယ်တော့တာမဟုတ်တော့ လက်ထပ်ဖို့ ကိစ္စ သမီးတို့ တိုင်ပင်ထားကြရင် ကောင်းမယ်"

"အဲဒါကတော့ စောပါသေးတယ်၊ ပိုးတို့ ဒီထက်ပိုပြီး နားလည်မှုယူရဦးမှာ ပါ မေမေ"

"အေးလေ မေမေ့သဘောက မေမေတို့ အတွက် အားကိုးရှာသင့်တ

ယ် ထင်လို့ ပါ။ သမီးအဖေ မရှိတည်းက ဘဏ်တိုးနဲ့ အထည်ဆိုင်က အကျိုးအမြတ်လေးနဲ့ ပဲ ဟန်မပျက် ရပ်တည်နေရတာ မဟုတ်လား၊ စီးပွားရေးတောင့်တင်းပြီးသားဖြစ်တဲ့ မောင်မင်းမဏ္ဍိုင်သာ သမီးနဲ့ လက်ထပ်လိုက်ရင် မေမေတို့ ဘာမှ ပူပင်စရာမလိုတော့ဘူး။"

"အဲလိုမျှော်ကိုးမှုနဲ့ တော့ ကိုကိုတို့ မိသားစုဝင်မဖြစ်ချင်ဘူး မေမေ၊ ရိုးရိုးသားသား ပတ်သက်မှုမျိုးနဲ့ ပဲ ရင်းနှီးချင်တယ်၊ အခု ပိုး သင်တန်းတွေတက်နေတယ်ဆိုတာ ပိုးတို့ အနာဂတ်အတွက် အလုပ်တစ်ခုလုပ်ဖို့ ပါ။"

သမီးရဲ့ မာနလေးကြောင့် ဒေါ်ခင်ထားနွယ် ပီတိဖြင့် ပြုံးလိုက်မိသည်။ ။ သမီးပခုံးလေးကို မြတ်နိုးစွာ ထွေးဖက်မိလျက်

"မေမေ နားလည်ပါတယ် သမီးရယ်၊ မေမေကလည်း ဂုဏ်ပကာသနကို မက်လို့ ပြောတာ မဟုတ်ပါဘူး၊ ဒီအတိုင်းလေးလည်း တင့်တောင့်တင့်တယ် နေနိုင်နေတာပဲ၊ ဒါပေမဲ့ မောင်မင်းမဏ္ဍိုင်က သမီးအတွက် အားကိုးအားထားပြုနိုင်တဲ့ အိမ်ထောင်ဖက်ကောင်း၊ လင်ကောင်းသားကောင်း အရည်အချင်းတွေ အပြည့်အဝရှိတယ်ဆိုတာက တခြားရည်းစားသနာ မထားဘဲ သူ့ကိုပဲ ရွေးချယ်စေချင်တာ။"

"ပိုး မမိုက်ပါဘူး မေမေ၊ ယောက်ျားလေးဆိုလို့ ကိုကိုတစ်ယောက်တည်း ရင်းနှီးတာပါ၊ ကိုကိုက ဘယ်ယောက်ျားလေးနဲ့ မှ နှိုင်းယှဉ်လို့ မရအောင် အရည်အချင်းတွေနဲ့ ပြည့်စုံတယ် ဆိုတာလည်း ပိုးသိတယ်၊ ဒါကြောင့် ဘယ်ယောက်ျားလေးကိုမှ စိတ်မဝင်စားမိအောင် ပိုးနေခဲ့တာပေါ့ မေမေ။"

"အေးပါ မေ့သမီးလေးလိမ္မာတယ်ဆိုတာ မေမေသိတာပေါ့ကွယ်၊ တော်တန်ရုံ ယောက်ျားတွေက သစ္စာမရှိကြဘူး၊ လေယူရာတိမ်းပြီး

ယိမ်းဖို့ ဝန်မလေးကြဘူး၊ ကိုယ်ကလည်း ဘယ်လောက်ချစ်ချစ် သူတို့ အတွင်းစိတ်ကိုတော့ အကဲမခတ်နိုင်ဘူးလေ၊ အဓိကက မိဘတွေလေ့ လာအကဲခတ်ပြီး ပေးစားတဲ့ အိမ်ထောင်ဖက်က အကောင်းဆုံးပါပဲကွ ယ်"

ပိုးပန်းစံက ဒေါ်ခင်ထားနွယ်ပြောသော စကားတွေထဲမှာ သက်ပြင်း ငွေတွေ လုံးထွေးပါလာတာကို သတိမထားမိဘဲ အပြုံးဖြင့် ခေါင်းညိတ် ကာ နာခံနေ၏။

"စိတ်ချပါ မေမေ၊ ပိုးက မေမေ့သဘောထားနဲ့ ဆန့်ကျင်ပြီး ဘာမှ မ လုပ်ပါဘူး၊ ရောနှော ပတ်သက်ဖို့ ကြိုးစားလာတဲ့ ကောင်လေးတွေကိုလည်း ခပ်တင်းတင်းပဲ ဆက်ဆံမှာ ပါ၊ ဒါပေမဲ့ အခုခေတ်ကောင်လေးတွေ က လက်ရဲဇက်ရဲ နှုတ်လည်း ရဲကြတယ်လေ၊ ရရင်လည်း အမြတ် မရရင်လည်း အရင်းပဲဆိုပြီး မိန်းကလေးတွေကိုလည်း လက်တည့်စမ်း၊ စချင် နောက်ချင်ကြတယ်၊ ဒါကြောင့် ကိုကိုကို မြန်မြန်ပြန်လာစေချင်တယ်လို့ ပြောတာ"

"ဟင်း ဟင်း လာမှာ ပေါ့ သမီးရယ်၊ သမီးက အရမ်းမျှော်နေရင် အ လုပ်လုပ်ရတာ နှောင့်နှေးနေပါဦးမယ်၊ ဒီပြန်ရောက်တာနဲ့ သမီးတာဝန် တွေကလည်း ပိတယ်မဟုတ်လား၊ နွဲ့ဆိုးဆိုးပြီး ဟိုဟာလုပ်ခိုင်း ဒါလုပ် ခိုင်း ပြီးရင် ဟိုပို့ပေးပါ ဒီပို့ပေးပါ၊ ဒါမဝတ်နဲ့ ဟိုဟာစားဆိုတာက ပါ သေးတယ်၊ တကယ်ကို သည်းခံနိုင်တဲ့ သူပါ"

မေမေက ကိုကိုကို ချီးမွမ်းနေတာကို ပိုးပန်းစံ ပီတိဖြစ်နေမိသည် ။ အခုခေတ်ယောက်ျားလေး တော်တော်များများ လူကြီးသူမတွေရဲ့ အထင်ကြီး ချီးမွမ်းခံရတာ ရှားတယ်မဟုတ်လား။

ကိုကိုကတော့ စံပြပုဂ္ဂိုလ်ပါ။ ဒါကြောင့်မို့ သူမရင်ထဲထည့်ဖို့ ကြိုး

စားနေမိတာများ လား။
